

सायकंचापमारोप्य बाणंधनुषिसंधाय संक्षिपन्निवचांबरं बाणवेगेनांतरालस्थितमाकाशंयसन्निव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ पूर्णायतविसृष्टेन पूर्णा
कर्षणपूर्वकंविसृष्टेन त्यक्तेन ललाटे आजघानेत्यन्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ त्रिपुरगोपुरं त्रिपुरासुरपुरस्यगोपुरं ॥ आश्वस्य संज्ञांप्राप्य ॥ विमृश्य विचार्य कर्तव्यमर्थंचितयामास

ततोतिकायःकुपितश्चापमारोप्यसायकं ॥ लक्ष्मणायप्रचिक्षेपसंक्षिपन्निवचांबरं ॥ ६६ ॥ तमापतंतंनिशितंशरमाशीविषोपमं ॥
अर्धचंद्रेणचिच्छेदलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ ६७ ॥ तंनिरुत्तंशरंदृष्ट्वाकृतभोगमिवोरगं ॥ अतिकायोभृशंकुहःपंचबाणान्समादधे ॥ ६८ ॥
तान्शरान्संप्रचिक्षेपलक्ष्मणायनिशाचरः ॥ तानप्राप्तांश्छित्तैर्बाणैश्चिच्छेदभरतानुजः ॥ ६९ ॥ सतांश्छित्त्वाशितैर्बाणैर्लक्ष्मणःपरवी
रहा ॥ आददेनिशितंबाणंज्वलंतमिवतेजसा ॥ ७० ॥ तमादायधनुःश्रेष्ठेयोजयामासलक्ष्मणः ॥ विचकर्षचवेगेनविससर्जचसाय
कं ॥ ७१ ॥ पूर्णायतविसृष्टेनशरेणनतपर्वणा ॥ ललाटेराक्षसश्रेष्ठमाजघानसर्वीरवान् ॥ ७२ ॥ सललाटेशरोमग्रस्तस्यभीमस्यरक्ष
सः ॥ ददृशेशोणितेनाक्तःपन्नगेन्द्रइवाचले ॥ ७३ ॥ राक्षसःप्रचकंपेथलक्ष्मणेषुप्रपीडितः ॥ रुद्रबाणहतंघोरंयथात्रिपुरगोपुरं ॥ चिंत
यामासचाश्वस्यविमृश्यचमहाबलः ॥ ७४ ॥ साधुबाणनिपातेनश्लाघनीयोसिमेरिपुः ॥ विधायैवंविदार्यास्यंविनम्यचमहाभुजौ ॥
सरथोपस्थमारुढायरथेनप्रचचारह ॥ ७५ ॥ एकंत्रीन्यंचसप्तेतिसायकान्नाक्षसर्षभः ॥ आददेसंदधेचापिविचकर्षोत्ससर्जच ॥ ७६ ॥
तेबाणाःकालसंकाशाराक्षसेन्द्रधनुश्चुताः ॥ हेमपुंस्वारविप्रख्याश्चक्रुर्दीप्तमिवांबरं ॥ ७७ ॥

॥ ७४ ॥ तमेवार्थमाह ॥ साध्विति ॥ अ

मोघबाणप्रयोगेण त्वंमेश्लाघ्योरिपुरसीत्येवं ॥ आस्यंविदार्य प्रकटयथाभवतितथा विधायामिधाय भुजौविनम्य वशेस्थापयित्वा रथोपस्थंआस्थाय रथेनप्रचचारहे
त्यन्वयः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥